

Čís. 16730.

Vyměření dávky podle čl. IV zák. č. 144/1936 Sb. z. a n. příslušným konkursním komisařem není úkonem nesporného řízení, nýbrž úkonem konkursního řízení.

Proti souhlasným usnesením o vyměření řečené dávky není další opravný prostředek (§§ 188, 192, odst. 2, konk. ř., § 528 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 23. února 1938, R II 607/37.)

Konkursní komisař okresního soudu v K. vyměřil správci konkursní podstaty Dr. Arturu G. usnesením ze dne 11. října 1937, č. j. K 3/35-277, 5% dávku z přiznané odměny ve prospěch advokátní komory v O. Rekursní soud potvrdil napadené usnesení.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs konkursního správce.

Důvody:

V první stolici vydal usnesení konkursní komisař, jenž k vyměření dávky podle čl. IV zákona č. 144/1936 Sb. z. a n. je příslušný, — jak bylo uvedeno i ve výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 18. května 1937, č. 28.162, uveřejněném pod č. 10 ve Věstníku z roku 1937, str. 83. S formálního hlediska nerozhodoval tudíž nesporný soudce, jemuž jest přiděleno nesporné soudnictví podle § 5 j. n. a § 25 zákona o organizaci soudů, nýbrž soudce, jenž jako orgán konkursního řízení byl podle § 77 konk. ř. konkursním soudem ustanoven za konkursního komisaře pro tento jednotlivý případ. Ani s věcného hlediska nelze vyměření oné dávky konkursním komisařem pokládati za úkon řízení nesporného neboť jde o dávku za jmenování správcem konkursní podstaty, výměra dávky závisí na výši úhrnné odměny správce konkursní podstaty a jest důsledkem činnosti správce konkursní podstaty v této jeho vlastnosti a nikoliv jako účastníka nesporného řízení. Jest proto i činnost konkursního komisaře, vyměřujícího tuto dávku, vyvolána prohlášením konkursu a patří k úkolům konkursního komisaře, jež se týkají konkursního řízení.

Neplatí tu proto o přípustnosti dovolacího rekursu předpisy zákona č. 100/1931 Sb. z. a n., nýbrž předpisy konkursního řádu.

Potvrdil-li vrchní soud jako soud rekursní (§ 192, odst. 2, konk. ř.) usnesení konkursního komisaře, není dovolací rekurs podle § 188 konk. ř. a § 528 c. ř. s. v doslovu čl. I č. 5 zák. č. 251/1934 a čl. I zák. č. 314/1936 Sb. z. a n. dovolen.

Čís. 16731.

Trval-li v době, kdy plynula lhůta k předložení dražebních podmínek, odklad exekuce vnucenou dražbou nemovitosti z důvodu zahájení sporu o nepřípustnost exekuce, nelze ani po skončení toho sporu